

DODÓ ÉRKEZÉSÉNEK KÜLÖNÖS JELEI

A felnőttek mostanában
valami Dodóról fecsegnek
egyre sűrűbben. Mi több
sutyorognak, nevetgélnek,
láthatóan valamire készülnek.
Bobó, mondom, nem Dodó,
Bobó, de nem értenek, még
most sem értenek, pedig már
elmúltam egyéves is. Ők
meg már, legtöbben, jóval
a harmincon túl. Ha tudnék
számolni, ezt is megmondanám
egészen pontosan. Szóval,
visszatérve erre a Dodóra,
azt hiszem, valamit
kiderítettem róla. Ez a valami,
de az is lehet, ez a valaki,
anya pocakjában lakik.
Először csak azt hittem,
anya egyszerűen hízik, mert
én bizony, nincs mit tagadni
rajta, sokat eszem, mi több,
falánk is vagyok, s képzeltem,
hogy anya ettől hízik. Mármint
attól, hogy én túl sokat eszem. De
nem! A pocakja egyre nő, és ott
valaki lakik. Honnan jöttem rá?
Anyá egyik nap azt mondta,
megint rugdos, és a hasára
tette a kezét. Én meg éppen
mászkáltam a szőnyegen,
és csak ketten voltunk
a lakásban, ha tehát én nem

lehettem, akkor valaki más volt, aki rugdosott. Belülről rugdosta valaki a hasát. Na, meg amikor a kinőtt ruháimat összehajtogatva elpakolja, azt mondogatja, jó lesz Dodónak! Dodó tehát gyerek. Hogy miért lakik anya hasában, azt még nem tudom. Lassan majd ezt is kiderítem! Leginkább az a gyanúm, hogy Dodó a testvérem lesz, ha méltóztatik kibújni anya hasából. Ilyesféléről is beszélnek. Hogy ez pontosabban mit jelent, azt nem tudom, mert még soha nem volt testvérem. Volt anyám, apám, nagymamám kettő is, egy darab nagyapám, két dédnagymamám, a dédi és az ómama, egy kerim és egy szolnoki keresztapám. De testvérem még egy sem. Na, majd ezt is megszokom. Azt azért megmondom majd neki, hogy a játékaim az én játékaim, anya, apa, a két nagymama, a nagyapa és a két dédnagymama, a kerim és a szolnoki keresztapa az enyém. A többin meg majd osztozkodunk. És ha szeretni fog, akkor majd én is szeretni fogom. Majd játszhatunk is. A játékaim azért majd odaadom, ha neki is lesznek játékaik, és ő is ideadja őket. Ha jó lesz, kölcsönadom neki anyát, apát, a két nagymamát, nagyapát, a két dédnagymamát, kerim és a szolnoki keresztapát. És ha neki is lesznek ilyenjei, ő is kölcsönadja őket nekem. Szóval, ez a Dodó nem is olyan

rossz találmány. Mit mondjak,
kicsit már várom. Legalább, amikor
anya nem ér rá, apa nincs itthon,
nem látogat meg Nanó, a nagymama
vagy nagyapa sem, nem fogok
unatkozni. Valahogy csak-csak
ellesszünk. Na jó, jöhetsz, Dodó!

BOBÓ JÁRNI TANUL

Egy lépés anyának.
Hupsz! Fenekemre estem.

Egy lépés anyának.
Egy lépés apának.
Hupsz! Fenekemre estem.

Egy lépés anyának.
Egy lépés apának.
Egy lépés Nanónak.
Egy lépés nagymamának.
Hupsz! Fenekemre estem.

Egy lépés anyának.
Egy lépés apának.
Egy lépés Nanónak.
Egy lépés nagymamának.
Egy lépés nagyapának.
Egy lépés annak, ki az égből
nézi, a másik jó nagyapának.
Hupsz! A fenekemre estem.

Egy lépés anyának.
Egy lépés apának.
Egy lépés Nanónak.
Egy lépés nagymamának.
Egy lépés nagyapának.
Egy lépés annak, ki az égből
nézi, a másik jó nagyapának.
Egy lépés Kerinek.
Egy lépés Keresztapának.
Hupsz! Fenekemre estem.

Egy lépés anyának.
Egy lépés apának.
Egy lépés Nanónak.
Egy lépés nagymamának.
Egy lépés nagyapának.
Egy lépés annak, ki az égből
nézi, a másik jó nagyapának.
Egy lépés Kerinek.
Egy lépés Keresztapának.
Egy lépés Ómamának.
Egy lépés Dédikének.
Hupsz! Fenekemre estem.

Egy lépés csak így.
Egy lépés csak így meg úgy.
Egy lépés csak úgy.
Egy lépés csak úgy amúgy.
Hupsz! De ácsi! Hupsz! De nem!
Fenekemre nem esem
többé!

Egyre kisebb ez a lakás,
egyre kisebb ez a város,
egyre kisebb ez az ország,
egyre kisebb ez a föld,
egyre kisebb ez a világ –
a végén, ha nem férek el,
kirúgom az oldalát!

Hupsz! Fenekemre estem.

LÁTOGATÁS

56 Ma váratlanul
betoppanok hozzájuk.
Bobó nagy örömeben
rögtön a hajamat tépi,
a szakállamat cibálja,
kis kezével
betapasztja a számat,
miközben megállás nélkül
kacag.

Eljátszom, hogy
én is tépem az ő haját,
cibálom nem létező szakállát,
valóságosan betapasztom
nagy tenyeremmel a kicsi
száját.

De kifog rajtam –
a szemével kacag
tovább

